V.73 Vasištha popisuje přístupy, které vedou k osvobození.

VASIŠTHA pokračuje: Ó Rámo, existuje ještě jiný přístup, díky němuž též získáš božský vhled a zůstaneš pevně ustálen v poznání Já. Jde o tento postoj: „Jsem prostor. Jsem Slunce. Jsem směr nahoru a směr dolů. Jsem všemi bohy. Jsem všemi démony. Jsem všemi bytostmi. Jsem temnota. Jsem země. Jsem všemi oceány. Jsem prach, vítr, oheň a všechno na světě. Jsem všudypřítomný. Jak by mohlo existovat něco mimo mě samotného?“ Když si osvojíš tento postoj, povzneseš se nad radost i utrpení.

Tyto dva přístupy vedou k osvobození. První říká: „Jsem nehmotné, vše přesahující Já,“ druhý říká: „Jsem každičká věc, jsem všechno.“ Ale existuje i jiný postoj týkající se „já“ a ten říká: „Jsem tělo.“ Takový přístup je zdrojem nekonečného utrpení. Ó Rámo, opusť všechny tři postoje a buď jakožto čiré Vědomí. Vědomí či Já je všepřekračující a všudypřítomné a je světlem ve všech světských objektech, třebaže tyto objekty jsou ve skutečnosti nepravdivé, falešné.

Poznání Já nelze získat vysvětlením, popisy ani návody od druhých. Všechno vždy poznáváme pouze přímou zkušeností. Cokoli na světě je prožíváno a poznáváno, není nic jiného než Já neboli Vědomí, prosté duality zakoušení a zážitku. Vždy a všude existuje pouze Já, ale protože je velmi jemné, nebývá zakoušeno. To, co je v každé bytosti zakoušeno, je *džíva*. Každá činnost se děje ve světle Slunce, ale Slunce nepociťuje ztrátu, když činnost skončí. Podobně je to s tělem a Já. Přestane-li tělo fungovat, Já tím nic neztrácí. Já je nezrozené a neumírá, nezískává a netouží, není omezené a není osvobozené. Nejvyšší Já je ve všech časech Já všeho.

Vědomí neboli Já není podmíněné prostorem ani časem. Jak by tedy mohlo být omezeno? Není-li tu omezení, co potom znamená osvobození? Taková je nádhera Já. Ale kvůli neznalosti podstaty Já lidé pláčou a naříkají. Zanechej falešných představ o omezení i o osvobození a žij osvíceným životem. Žádné osvobození v nebi, na zemi ani v podsvětí neexistuje. Osvobození je jen synonymem pro čistou mysl, pravé poznání Já a probuzený stav. Osvobození znamená naprostou nepřítomnost tužeb a nadějí. Dokud člověk nedosáhne skutečného vnitřního probuzení, tedy poznání Já, považuje se za omezeného a usiluje o osvobození. Ó Rámo, zanechej těchto mylných představ o omezení a osvobození a staň se člověkem „nejvyšší oproštěnosti“. Žij dlouhý život a vládni celému světu.